

Όσιος Αλέξιος – Ο Άγιος της Ελληνικής Επανάστασης του 1821

Γράφει ο Δημήτρης Σταθακόπουλος

Ο όσιος Αλέξιος γεννήθηκε στη Ρώμη κατά τους χρόνους των αυτοκρατόρων Αρκαδίου (395 – 408 μ.Χ.) και Ονωρίου (395 – 423 μ.Χ.) από εύπορους γονείς. Ο πατέρας του Ευφημιανός (*συγκλητικός*) και η μητέρα του Αγλαΐς ήταν φιλόπτωχοι . Ο Αλέξιος παρότι παντρεύτηκε, αμέσως εγκατέλειψε

την σύζυγό του και ταξίδεψε για πνευματικές εμπειρίες. Πήγε στην Λαοδικεία της Συρίας και από εκεί στην Έδεσσα της Μεσοποταμίας, όπου μοίρασε τα χρήματά του στους πτωχούς, και άρχισε βίο μεγάλης νηστείας και προσευχής ως πάμπτωχος. Στη συνέχεια γύρισε στο πατρικό του αγνώριστος και εντάχθηκε στο υπηρετικό προσωπικό για 17 χρόνια !! Όταν «κοιμήθηκε», το λείψανό του παρουσίασε θεραπευτικές ιδιότητες προς άλαλους, κωφούς, τυφλούς, λεπρούς και άλλους βαριά ασθενείς, ενώ ευωδίαζε και ανέβλυζε μύρο, το οποίο έγινε ίαμα και θεραπεία για τον κόσμο. Η **Κάρα** του Οσίου Αλεξίου παραδόθηκε στη **Μονή Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων** το 1398 μ.Χ. από τον Αυτοκράτορα Μανουήλ Παλαιολόγο, ενώ κατά την πυρπόληση τους Μονής από τους Οθωμανούς το 1585 μ.Χ. διασώθηκε από δύο μοναχούς. Η μονή πανηγυρίζει στην μνήμη του στις **17 Μαρτίου**.

Πως συνδέεται ο άγιος Αλέξιος με την Ελληνική Επανάσταση του 1821 ;

Είναι γνωστό πλέον σε όλους, ότι η Ελληνική επανάσταση του 1821, στηρίχθηκε σε πάμπολλα, επί αιώνες προεπαναστατικά κινήματα – *έστω και αποτυχημένα* -, στο διαφωτισμό των πατέρων του γένους, στις ρήσεις του Ρήγα, του Κοραή, στις άοκνες προσπάθειες του Καποδίστρια, του Υψηλάντη, της Φιλικής Εταιρείας, στους αγωνιστές των ορέων και της θάλασσας, στους εμπόρους και φυσικά στον απλό λαό, χωρίς να παραβλέπουμε τις ευρύτερες ευρωπαϊκές και οθωμανικές συγκυρίες και συμπτώσεις ή το κίνημα του Αλή Πασά κατά της Πύλης.

Παρότι η **25^η Μαρτίου 1821** ήταν η ισχυρότερη ημερομηνία υλοποίησης της πανελλήνιας επανάστασης, εν τούτοις τα γεγονότα πρόλαβαν τους επαναστάτες και έτσι μιλάμε για επαναστατικά γεγονότα ήδη από τον Φεβρουάριο 1821 στην Μολδοβλαχία, όλο τον Μάρτιο σε Μοριά και Ρούμελη, όπως και τον Απρίλιο μέχρι να λάβει πανεθνική διάσταση η εξέγερση, η οποία αργότερα με διάταγμα του Οθωνα (1838) προσδιορίστηκε συγκεντρωτικά στην **25^η Μαρτίου**. Με την ημερομηνία αυτή, – *σε κάθε περίπτωση* –, συμφωνούσαν, η φιλική εταιρεία και οι αγωνιστές, ήδη από την προεπαναστατική περίοδο (*σύναξη Βοστίτσας/ Αιγίου, Ιανουάριος 1821*), αλλά και οι ιερείς, μιάς και την ημέρα αυτή εορτάζεται ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου και επομένως: «*θέλημα Θεού να τουρκεύουμε, θέλημα Θεού να ελευθερωθούμε*» .

Άρα, το 1838, Κράτος, Εκκλησία, ζώντες καπεταναίοι, αγωνιστές «*κατά ξηράν και θάλασσαν*» και λαός, συμφώνησαν άτυπα και τυπικά, όπως όλα τα επιμέρους τοπικά γεγονότα τα συγκεντρώνουν και εντάξουν σε μία (1) ημερομηνία, αυτή της **25^{ης} Μαρτίου** ως εθνική εορτή !!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν (καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας), θεωρήσαντες, ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς 25 Μαρτίου, λαμπρὰ καθ' ἑαυτὴν εἰς πάντα Ἑλλήνα, διὰ τὴν ἐν ἑαυτῇ τελουμένην ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, εἶναι προσέτι λαμπρὰ καὶ χαρμόσυνος, διὰ τὴν κατ' αὐτὴν ἑναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καθιεροῦμεν τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὸ διηνεκές, ὥς ἡμέραν **ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ** καὶ διατάττομεν τὴν διαληφθεῖσαν Γραμματείαν, νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15/27 Μαρτίου 1838

Το διάταγμα του Οθωνα για την 25^η Μαρτίου ως Εθνική εορτή

Εν τούτοις, το στρατιωτικό, μάχιμο σκέλος της επανάστασης του **1821** ἔχει τρεῖς στιγμές που σχετίζονται με τὴν **17^η Μαρτίου 1821** (*εορτὴ του αγ.Αλεξίου*), ἀξίες λόγου.

Συγκεκριμένα:

Ο **Υψηλάντης** πέρασε τον Προῦθο ποταμό στις **22 Φεβρουαρίου 1821**. Στις **17 Μαρτίου 1821**, εορτὴ του **αγίου Αλεξίου**, ο Υψηλάντης κάνει δοξολογία και υψώνει τη σημαία του στο **Βουκουρέστι**, αντιμετωπίζοντας αργότερα το στρατό τριῶν πασάδων στο Γαλάτσι, το Δραγατσάνι, τη Σλατίνα, το Σκουλένι και το Σέκο .

Την ἴδια ἡμέρα,, **17 Μαρτίου 1821**, του **αγ.Αλεξίου**, στο Μοριά, στα **Καλάβρυτα**, πανηγύριζε η

ιερά μονή αγ. Λαύρας , όπου και η κάρα του αγίου. Εκεί βρισκόταν πλήθος κόσμου ως προσκυνητές, μετά από ολονυχτία και δοξολογία. Στην μονή ήταν σχεδόν όλες οι σημαντικές προσωπικότητες της βόρειας Πελοποννήσου και ο Π.Π. Γερμανός. Μετά την δοξολογία τελέσθηκε αυτό που αναφέρεται ως ορκωμοσία στην αγ.Λαύρα.

Και τρίτη συγκυρία στις **17 Μαρτίου 1821**, στην **Αρεόπολη** της Μάνης: Μετά την λειτουργία για την εορτή του αγ. Αλεξίου οι Μανιάτες υψώνουν επαναστατική σημαία και ξεκινούν για συνάντηση με τον Κολοκοτρώνη και κατάληψη της Καλαμάτας.

Βλέπουμε λοιπόν ότι η εορτή του **αγ.Αλεξίου** στις **17 Μαρτίου** ήταν η αφορμή για να γίνουν συμπωματικά (;) τρεις ταυτόχρονες ορκωμοσίες σε τρία διαφορετικά σημεία του ελληνισμού, που σχετίζονται άμεσα με το στρατιωτικό σκέλος της επανάστασης.

Έγινε όμως κάτι στις 25-26 Μαρτίου 1821 ;

Στις **25 Μαρτίου 1821** και μετά τη δοξολογία του Ευαγγελισμού, υλοποιήθηκε το **διπλωματικό/πολιτικό σκέλος της επανάστασης του 1821**, έγινε δηλαδή η Πολιτική εκδήλωση της επανάστασης , δηλ. η *self determination* /**αυτοδιάθεση** :

Πλέον συγκεκριμένα, στις **25 Μαρτίου του 1821** συγκροτήθηκε στην **Καλαμάτα** η **Μεσσηνιακή Γερουσία** από τοπικούς προκρίτους και υπό τον **Πέτρο Μαυρομιχάλη**, η ονομαζόμενη αργότερα ως «**Γερουσία των Καλτεζών**», ή «**Πελοποννησιακή Γερουσία**» η οποία άσκησε τα καθήκοντά της μέχρι την **πτώση της Τριπολιτσάς** (*Σεπτέμβριο 1821*). Απετέλεσε και την πρώτη Πολιτειακή διοίκηση των Ελλήνων.

Παράλληλα, στις **25 και 26 Μαρτίου 1821**, στην Πάτρα, ιδρύθηκε το **Αχαϊκόν Διευθυντήριο** από πρόκριτους και ιερωμένους της βορειοδυτικής Πελοποννήσου, το οποίο επέδωσε στους προξένους των ξένων δυνάμεων δήλωση / declaration των επαναστατημένων ελλήνων με τα αιτήματά τους και την αποσαφήνιση πως βρίσκονται σε επανάσταση αυτοδιάθεσης ως λαός και όχι ως ληστές σε ληστρικές λεηλασίες και δολοφονίες, όπως δηλ. παρουσίαζαν την επανάσταση οι Οθωμανοί..

Επομένως ο **άγιος Αλέξιος**, που εορτάζεται στις **17 Μαρτίου**, θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ο **άγιος των ορκωμοσιών της Ελληνικής επανάστασης του 1821**, ενώ η ημέρα του **Ευαγγελισμού, 25 Μαρτίου**, ως η ημέρα των πολιτικών πράξεων της επανάστασης .

Όπως προαναφέρθηκε, όλα τα παραπάνω στρατιωτικά και πολιτικά γεγονότα, σπαρμένα από το Φεβρουάριο μέχρι τον Μάιο του 1821 , συγκεντρώθηκαν το **1838 με διάταγμα του Οθωνα** σε μία ημέρα, αυτή της **25^{ης} Μαρτίου**, προκειμένου να εορτάζονται από κοινού πανελλήνια, χωρίς φυσικά να απαγορεύεται και ο τυχόν τοπικός εορτασμός σε πόλεις και χωριά. Καταφανώς το διάταγμα του Οθωνα για τον ορισμό της 25^{ης} Μαρτίου ως εθνικής εορτής δεν ήταν αυθαίρετο, αλλά στηριζόταν και στην προεπαναστατική βούληση των αγωνιστών, αλλά και στη σύγχρονη του 1838 επαλήθευση της βουλήσεως Κράτους, εκκλησίας, καπεταναίων που ζούσαν ακόμα τότε, αλλά και του λαού.

04.03.2015

Πηγή: www.antibaro.gr/

